

LBRIS

We know
books

IRINA POP

Grădinăritul de la a face la a fi:

Cum să cultivi legume cu gust atunci
când ritmul naturii devine ritmul tău

**Editura
GOLD**

www.edituragold.ro

CUPRINS

Introducere

Cine sunt și de ce am scris această carte	12
Cum să folosești această carte?	15

1

Dă-ți voie să visezi:

tărâmul de dincolo de frică	19
Totul începe în mintea ta	20
Filme, fotografii și inspirație	23

2

Sustenabilitate și simplitate:

Începe cu ce ai deja	29
Primul ghiveci, prima provocare	30
Grădina din balcon, pe pervaz sau dintr-un colț de cameră ...	41

3

Semințe, răsaduri, povești:

ia-ți gândul că ești singur în aventură	53
Oaspeți neinvitați, dar bine primiți	55
Grădinarii din piețe și poveștile lor	58

4

Shaorma cu de toate:

ce plantăm în funcție de sol	42
Tipuri de sol	65
Ce plantăm, ce nu plantăm și ce descoperim în funcție de sol?	71

5

*Presiunea
prea multor informații:*

alege drumul tău	77
Grădăritul cu sau fără sapă	77
Cum mulcim și cât udăm	84

6

Între bio, eco și bun simț:

răspunsul e la noi	89
Unde începe și unde se termină grădina ecologică?	90

7

Primele unelte și legume:

cum prindem curaj să experimentăm	100
Ce unelte folosim în grădărit	100
Ce plantăm în primele straturi?	103

8

Primele fructe și flori:

ce putem cultiva cu ușurință în grădină	115
Căpșuni și agrișe pe săturate	116
Primele flori în grădină	118

9

Fără obiective mărețe:

bucură-te de proces	127
Habar nu ai în ce te-ai băgat!	129
Ce-i mai frumos abia acum urmează!	131

10

Nu ai nimic de dovedit:

- momente în care ai voie să faci greșeli 135
 Greșelile în grădinărit și momentul
 tău să faci câte greșeli ai nevoie 135
 Ce greșeli am făcut și încă mai fac în grădinărit 137

11

Compost, bălegar, buruieni:

- surprizele din lumea care ne înconjoară 142
 Pregătirea compostului 142
 Bălegarul, poate este sau nu pentru tine 146
 Buruienile, cadoul pământului 147

12

Roșii, castraveți și ardei iute:

- ce ne place mai mult în salate, sosuri, ciorbe 151
 Cum le plantăm și cum le însoțim până toamna 151
 Roșii și ardei iute, la uscat cu ele 159

13

Încăpe și un mic solar:

- cum să experimentăm lucruri noi 162
 Ce poți cultiva în solar și de când poți începe? 163
 Solarul și regulile lui 165

14

*Pregătirea solului
pentru iernat:*

- cerem, dar și oferim 167
 Cum ne pregătim noisă trecem prin iarnă? 168

15

Iarna, timp de hodină:

întoarcerea la ritmul naturii	174
Cum ne pregătim noi să trecem prin iarnă?	175
Lecțiile anului trecut	177

16

Bucuria unui nou început:

cum revenim de unde am plecat	181
Cât de devreme începem munca la grădină?	181
Pregătirea grădinii	183

17

Florile copilăriei:

cum construim grădini din și pentru amintiri	186
Zambile, crini albi și tot ce s-a întipărit în suflet ...	187

18

Plante aromatice pe gustul tău:

continuăm călătoria pe	
drumul mirosurilor din grădină	197
Busuioc, cimbru, salvie, mentă, tarhon, pătrunjel..	197

19

Un buchet de rădăcinoase:

delicioasele legume care dau gust iernii	209
Țelină, păstârnac, pătrunjel, sfeclă, morcovi	210

20

*De cât și de ce
avem cu adevărat nevoie:*

rost și sens în viețile noastre 217

21

Câtiva struguri nu strică

cum să cumperi mai puțin din piață 221

22

A planifica sau nu:

să ne reamintim de cumpătare 227

Cu sau fără calendar în grădină 228

Calendarul grădinarului

într-un climat în schimbare 232

Prieteni și dușmani în grădină 232

23

*Marea dragoste,
porumbul:*

alte amintiri din copilărie 235

Porumb, fasole, dovleci 235

24

*Timp de reflecție
și reinvențare:*

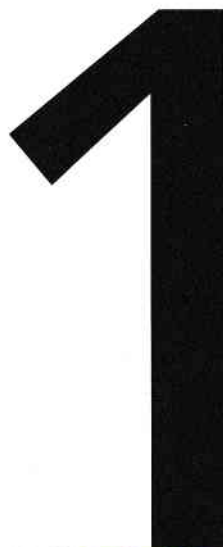
curajul de a construi o lume nouă	239
Ce experimente noi poți face	241
Final de călătorie sau „making off” la o carte	243

UBBIS WISDOM NOW

Dă-ți voie să visezi:

tărâmul de dincolo de frică	19
Totul începe în mintea ta	20
Filme, fotografii și inspirație	23

CAPITOLUL

Dă-ți voie să visezi: tărâmul de dincolo de frică

Este posibil ca acest titlu de capitol să nu semene cu ceea ce te-ai fi așteptat de la o carte de grădinărit și poate așa și este. În cazul meu, însă, visarea a fost un pas esențial în tot ceea ce am făcut până acum în viață.

De ce? Pentru că ea m-a ajutat să văd dincolo de frici și îngrijorări atunci când am avut nevoie de aripi și nu de analize de risc. Evident, că lucrurile nu se fac doar visând și rațiunea ajutată de voință și consecvență are rolul ei, dar nu acum.

Vei descoperi în acest capitol cum m-am apropiat eu din nou de această experiență a grădinăritului, cum am căutat atât înăuntrul meu cât și în afară ideile cu care rezonam. Sau cum se mai spune, cum i-am găsit pe cei din tribul meu. Fiecare din noi are un anumit fel specific de a vedea lucrurile, și, în funcție de asta, le și facem diferit și ne apropiem de acel tip de oameni cu care gândim la fel.

Citește acest capitol, adu-ți aminte ce lucruri importante ai lăsat în urmă doar pentru că nu ai crezut în ele și scoate-le la lumină. Caută apoi filme, cărți, site-uri pe care, când le parcurgi, te fac să te simți acasă. Așa începi să prinzi rădăcini. Eu mă refer acum la grădinărit, dar este posibil ca tu să redescoperi și alte pasiuni la care ai renunțat sau pe care nu le-ai încercat încă. Din grădinar poți deveni făuritor de unelte, că și așa cele pe care le găsim de cumpărat nu sunt de seamă. De ce nu?

Totul începe în mintea ta

Primii colți ai ghiocelilor răsăriți prin februarie îmi aduceau în copilărie cea mai mare bucurie, oricât aș fi fost de supărată, de fără chef sau pur și simplu amorțită de la prea multă iarnă.

Foto 3. Ghiocelii, înfloresc prin februarie și readuc primele semne de viață în sufletul înghețat de iarnă.

Foto 4. O floare mică și o bucurie imensă a primăverii.

Mă însuflețeam numaidecât și începeam să caut cu privirea și alte semne de primăvară timpurie. Uneori, dacă soarele stăruise mai multe zile prin colțuri mai încălzite, sub frunze, aveam șansa să găsesc primele vârfuri de urzici. Niciun alt cadou nu avea să-mi aducă vreodată mai multă bucurie. Poate doar primul zbor cu avionul.

Foto 5. Urzici în soarele primăverii

Am crezut, însă, că toate acestea sunt puțin lucru și o astfel de însuflețire o să o simt cu siguranță mult mai intens în lumea oamenilor mari și a lucrurilor cu adevărat importante. Pe măsură ce am crescut, am lăsat deoparte bucuriile ce păreau prea ușor de atins: mirosul florilor și verdele câmpurilor, pregătirea răsadurilor și aroma frunzelor de leuștean cu care abia așteptam să fac primele ciorbe de primăvară.

Mă pierdusem între prea multe ziduri, clădiri, lumini ale orașelor și străzi asfaltate. Primăvara nu mai venea, mirosul pomilor înfloriți era prea departe, merele erau doar la magazin și grădinile o amintire. Lumea alerga mereu și lucruri mult prea mărețe erau de făcut: ședințe, termene limită strânse, cinci activități de făcut în același timp. Toate creau un sentiment al importanței, care nu mai lăsa loc de nimic altceva.

Ghivecele cu flori pe care le primeam cu diverse ocazii se ofileau în geam și nu mai aveam în jurul meu nimic din bucuria copilăriei. Credeam că așa trebuie să fie pentru că oamenii mari, „cei care știu mai bine”, cei care mănâncă pe fugă și nu au vreme să se bucure de un salcâm înflorit, sunt cei care dețin adevărul absolut.

Un concediu în altă țară, câteva weekenduri la o cabană, unele seri în oraș, erau menite să compenseze netrăitul din restul anului. Ca să simți că trăiești trebuie să cheltui bani și ca să faci bani trebuie să cheltui mult timp și energie. Cam asta era rețeta pentru tot restul vieții.

Cum ar fi putut un fir de busuioc abia răsărit în ghiveci să te facă să te simți mai bine decât ultimul concediu în Grecia? Sau ghinda pe care ai văzut-o jumătate încolțită în pădure și ai plantat-o acasă, așteptând să crească un pui de stejar? Să nu mai vorbim de ardeii iute proaspăt și tăiat în salată a cărui aromă zici că îți aduce direct din grădină trei stele Michelin în farfurie. Ar fi o nebunie să fii fericit cu atât de puțin? Sau, de fapt, nu este puțin pentru că aceasta este adevărata viață și tot restul din ceea ce faci acum este puțin?

Foto 6. Busuiocul îndrăznind să iasă la lumină

Dar cui să poți spune despre fericirea asta izvorâtă, așa, din mai nimic? Trebuie să pari îngrijorat, stresat și apăsător de multe sarcini suprapuse când, de fapt, tu visezi doar la ardeul înflorit din balcon și la firele de busuioc de lângă el. Să îndrăznești să îți iei gândurile în propriile mâini și să tragi chiulul în zilele în care parcă te scurgi de la o cafea la alta? Ar fi nebunie curată!

Nu, nu este posibil ca viața să fie atât de simplă! Și dacă totuși este, și nimeni nu ți-a spus nimic, încercând să complice toate lucrurile inutile? Ai putea îndrăzni să visezi la așa ceva? Eu știu că da și te voi însoți pe acest drum al bucuriei, de la a face la a fi, fără să am măcar habar unde vei ajunge, pentru că tu ești creatorul unic al poveștii tale.

Filme, fotografii, inspirație

Înainte să mă apuc cu mâinile de grădinărit, m-am trezit că am început să caut filme despre cei care vor să aibă asemenea experiențe. Filme despre foamea și setea de a te simți viu și conectat cu natura, de a mânca legume și fructe cu gust, despre mirosul pământului ud și al florilor de câmp, atât de frumoase și atât de simple totodată.

„Dare to be Wild”

Astfel am descoperit-o prima dată pe Mary Reynolds și filmul despre reușita ei de a fi fost cel mai tânăr câștigător al medaliei de aur la competiția anuală Chelsea Flower Show. Filmul apare în 2016 și se numește „Dare to be wild”. L-am văzut de cel puțin trei ori de atunci și mă uit la părți din el de fiecare dată când am impresia că mă depărtez de ceea ce vreau să fac în grădină.

Odată cu filmul ei am redescoperit și frumusețea florilor de păducel, cum sunt cele pe care le vedeți în fotografia 7. Deși ea se ocupă doar cu designul grădinilor cu flori, principiile pe care le aplică sunt valabile indiferent dacă plantezi castraveți sau flori de *nu-mă-uita*: